

ὁλίστην καὶ θλάσιν ποιοῦσι. θλιβόμενον A  
 μὲρ οὐ καίλου γίνεται θλασμένον δὲ, ἀρμόν-  
 τυμὴ γὰρ καὶ διαίρεσις ὅτι μαλακὴ ἢ θλα-  
 σις καίλου δὲ καὶ ἀρμού γρηοῦμένου πᾶ μέρους,  
 φέρεται εἰς αὐτό, ἐκ τῆς πύρεξ ὀπιπολής  
 αἷμα. καὶ τὸ γὰρ πύρεκε φέρεται, καὶ εἰς  
 τὰ ἀρμὰ τῆς εἰκασιν αὐτῆς. ἀρμούρου δὲ  
 ἐν ταῦτα εἰκότως τὸ αἷματος, τὸ το μέρου-  
 θραίνεσθαι δὲ ἀπολείπει, λευκίαι. ε Διά τί B  
 αἰ οὐλαὶ μέλαναι τῆς σκληρωώτου; ἢ ὅτι  
 αἷμα διεφθαρμένον ἔχουσι, διὰ τὴν ἐν τῷ  
 σκληρῷ συμμιξίν νοσήσις αἵματος καὶ ὑ-  
 ψαροσῆν μὲρ οὐ οὐλή, τὸ δὲ ρμα λεπθὸν καὶ  
 ὀπιπολαῖον ἔχει τὸ δὲ αἷμα. ] διὰ τὸ ὑδαρὲς  
 καὶ θερμὸν ἔστι μέλαν ὄν, τοιαῦτα ποιεῖ τ' ἄ-  
 λην φαιόμενον καὶ δὴ πλεοναίσις ἢ ἐλὴ ἐν τοῦ  
 τῶ γίνεται μελανότερα γίνεται ὅτι διὰ ταῦτο. δι  
 ἀδάνειν γὰρ τῷ δέρματι, κατεψύχθη τὸ αἷ-  
 μα, καὶ ἐκπύρετον τῷ δέρματι, γίνεται μελαν-  
 τερον. ὁμοίως ὅτι καὶ τοῖς προσώποις, οἱ τε χερῶ  
 τε μελανότερα γίνονται, καὶ αἱ ἐλὴ αἱ συζηρεῖς  
 μελανότεραι, ἢ ἄλλοις. ὅτι ὑψαροσῆν γὰρ ἐν τοῖς  
 αἵματι τὸ σκληρὸν οὐ διαλεπτότητα τῷ δέρμα-  
 τος, ἀλλ' ὅτι τὸ θερμὸν ἐκλεόπειν.

5 Πότερον ὅσα τῷ αὐτῷ αἵματι, πῶ αὐ-  
 τῶ ἔχθ' ὁμοίαν εἰς τὸ ποιεῖν, ἢ οὐ; λέγω ὅτι, D  
 ὅτι ἔπειτα ὑψαροσῆν καὶ ὁ χαλκός ὁξείρει καὶ  
 ἢ ῥαφίσις, καὶ ὁ κύματος διαμικροσώματος, καὶ  
 ὁ πνεύμων, καὶ ἢ ἀργίλος, καὶ ἔπειτα αἵματι, τῆ  
 αὐτῆς διαμείνει. ἢ ὁ ὑψαροσῆν, καὶ τῆ ἔπειτα τὸν ἐόν  
 φαρμακώδη. ὁ δὲ κύματος καὶ ὁ πνεύμων  
 καὶ ἢ ἀργίλος, τῶ ὀπιπολῶν ἐφ' ἑαυτὰ διὰ  
 μάλιστα ἀλλὰ δὲ, δι' ἑτέρας αἰτίας; ἢ τὸ  
 μὲρ ἔχουσι, ὅτι πάντων τῶ τοιοῦτων ταῦ E  
 τῶ; πολλὰ γὰρ καὶ ἐνδοτῆα τοῖς τοῖς, καὶ ἀ-  
 περ καὶ τὸ θερμὸν καὶ τὸ ψυχρὸν. τὰ δὲ περὶ  
 τῶτων, οὐδὲν κωλύει ἔτι.

6 Διὰ τί αἱ μὲρ ἄλλα οὐλαὶ, μέλαναι  
 γίνονται; αἱ δὲ ἐν τῷ ὀφθαλμῷ, λευκαὶ; ἢ  
 διότι μεταβάλλουσι ἐν τῷ αὐτῷ ὀφθαλμῷ τὰς  
 χροίας; ἐν δὲ τῷ ὀφθαλμῷ μέλανα ὄντι  
 γίνονται ὥστε αἰάγκη λευκαὶ γίνονται. F

7 Διὰ τί ἀλγεινότερα ἢ πληγὴ τοῦ  
 νῆσθης, ἢ ἐπίαν σκληροτέρων, εἰς τις καὶ  
 λόγον σκοπῆ τύπαι; ἢ ὁλοσώτερον γὰρ τῶ  
 τῷ σκληροτέρου ἔστι ἀλγεινότερον. μάλλον  
 γὰρ τύπει. ἢ ὅτι ἢ στερξ, ἀλγῆ, οὐ μόν-  
 ον τυπόμενη, ἀλλὰ καὶ τύπτουσα;

gunt, colliduntque ponderis sui ratione,  
 ac robore. Affictum itaque medium  
 cauum redditur, collisum autem ra-  
 rum existit: collisio nanque, dissectio,  
 & distractio leuis est. Quod cum cauum,  
 collisumque reddatur, sanguis ad id  
 summis de oris vādique fertur: nam &  
 aptus ferri deorsum est, & laxa expedi-  
 tius subit, quod ea cedunt facilius. Vbi  
 autem sanguis eō ipse se collegit, efficitur  
 meritō, vt medium rubore tingatur: orae  
 autē, quas deseruit, albedine decoloratur.

5 Cur nigrae cicatrices hominum sunt,  
 qui vitio lienis tenentur? An quod sanguis  
 eorum corruptus est, propter admisionē  
 morbofi dilaticque sanguinis qui a liene  
 procedit? Cicatrix igitur cute prætenui,  
 summaque consistit. Sanguis verò ille, quia  
 vt dilutus, & calidus sit, niger est: cicatri-  
 cem nigram tranſpectus vtiq̄ue ostendit,  
 & quidem saepius. Hac eadem de causa ci-  
 catrix nigrior fit: sanguis etenim cutis im-  
 becillitate frigeſcit, & calore euaporante  
 atrior redditur. Senioribus etiam pari ra-  
 tione cutis magis nigrescit, & natiuae cica-  
 trices atriores, quam iunioribus habetur:  
 est enim quasi vibricatum corpus eorum,  
 non ob aliquam cutis tenuitatem,  
 sed quod calor defecerit. 6 Vtrum que-  
 cūque rei eiusdem causam obtinent, vim  
 D habent eandem ad agendum, an nō? Ver-  
 bi causa, cum vibices discuti, & ab ære, &  
 à radícula, & à faba commanducata, & à  
 pulmone, & ab argilla, & ab aliis huiusce-  
 modi possint, singularē vi eadem hoc effi-  
 ciant, an diuersa? An æs ideo tollit, quonia  
 rubiginem præ se fert, quæ pro medica-  
 mento accipi potest? Faba verò, & pulmo,  
 & argilla, eò quod ad se attrahunt propter  
 sui corporis raritatem, cæteraque prædi-  
 cta aliis ex causis idem faciunt. An vlti-  
 mum quidem in his omnibus idem est?  
 Quod autem antecedit, hoc discriminā  
 fore, nihil est quod prohibeat.

7 Cur cæteræ cicatrices nigrae, ocu-  
 li albæ consistunt? An quod cicatrices  
 colorem contrahunt contrarium partii,  
 in qua efficiuntur. At in parte oculi nigra  
 fieri solēt: ergo albæ efficiantur necesse est.

8 Cur ictus ferulæ dolorem amplius  
 mouet, quam aliquod duriorum? Ita e-  
 nimprehendetur, si quis cum verber-  
 at, ratione considerat, eum tamen ictum  
 durioris vehementiorem esse ratio po-  
 tior exigit: acrius enim fertit, quod durius  
 est. An quod caro non solum cum per-  
 suitur, sed etiam cum repercutit, dolet.